

Jeg skal kun sige et Ord om det Ændringsforslag, som gaar ud paa at nedsætte den halve Million med 25,000 Kr. Man har i Betænkningen udtalt, at man mere ønsker set paa dette Forslag som en Opfordring til at anvende den størst mulige Sparsommelighed ved Omdannelsen. Men der er ogsaa Ting, jeg kunde ønske at paapege i denne Forbindelse. Naar man har foreslaaet, at der skulde anvendes 30,000 Kr. til et Gymnastikhus for Søværnets Elevskole, synes det at være et meget for stort Beløb. Man maa sikkert kunne faa en Plads, som er tilstrækkelig stor til denne Elevskole, baade til Gymnastiksal og til de andre Lokalteter, der er Brug for, for et betydelig mindre Beløb. Der vil sikkert kunne spares omkring 10,000 Kr. — Man har, som det vil fremgaa af en Tegning, som jeg imidlertid ikke ved, om andre end Udvalgets Medlemmer have set, foreslaaet at indrette en Elevator — hvilket ogsaa er nødvendigt —, men at der til denne skulde bygges i Søkvæsthusets Gaard en taarnlignende Udbygning, som skulde rage op med et Spir. Det er nok muligt, at Elevatoren bedst indrettes paa denne Maade, men der er ikke Tvivl om, at Lokalteterne i Søkvæsthuset ere saa store, at Elevatoren vil kunne indrettes indendørs, og jeg skulde tage meget fejl, om man ikke ogsaa der kunde spare en halv Snes Tusind Kr. — Der foreslaas 50,000 Kr. til Anskaffelse af Inventarium. Da det vil blive 500 Kr. pr. Sygeseng, maa jeg gaa ud fra, at man skal have nyt Inventarium. Men naar man aflaster det gamle Garnisonssygehus, hvor uan har Inventar nok, i hvert Fald til selve Sygesengene, for et saa stort Antal Patienter, som her er Tale om, maa man kunne afse en Del af dette Inventar, og jeg vil henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om der ikke ogsaa ad den Vej skulde kunne spares paa dette Omraade. — Man har foreslaaet et Lighus til 25,000 Kr. Der skal ganske vist ogsaa nogle andre Indretninger til, men ogsaa paa dette Omraade vil der sikkert kunne spares noget. — Med Hensyn til de øvrige Poster er det ikke saa let at bedømme, hvorvidt der i Lovforslaget er foreslaaet mere end strengt nødvendigt dertil. Men der er et Moment, jeg her vil gøre opmærksom paa, som vi støde paa alle Vegne, hvor der er Tale om Projektering af offentlige Bygninger. Det er dette, at Arkitekterne ere stærkt interesserede i at faa Overslagssummen saa højt op som muligt. Naar der foreslaas f. Eks. et Beløb af 22,000 Kr. til Tegninger og Tilsyn, er det en Del af

Honoraret, og man har sikkert ogsaa andre Steder, navnlig ved Projekteringen af Ingeniørarbejder, gjort sig Umage for at komme saa højt op som muligt. Naturligvis foreslaar man ikke at anskaffe noget, som man ikke har Brug for, men man har sikkert sat sig hen og spekuleret over, hvorvidt man har kunnet anvende adskilligt mere, end der strengt taget er Brug for. Det er altsaa Udvalgets Overbevisning, at man paa dette Omraade maa kunne spare betydeligt. Jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister vil tage denne Opfordring til Følge.

Jeg skal i øvrigt tillade mig at anbefale Ændringsforslaget om Nedsættelse af Beløbet med 25,000 Kr. til Vedtagelse, idet jeg gaar ud fra, at Ordføreren for Mindretallet vil begrunde det Ændringsforslag, det har stillet.

Pinstrup: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke kunnet slutte sig til det foreliggende Lovforslag, fordi der ikke ved dette hidføres en virkelig Løsning af de militære Hospitalsforhold i København. Vi faa ingen hel Løsning, men derimod efter Betænkningen en uheldig Deling. Det er efter vor Mening uheldigt at foretage en Sondring mellem de syge menige, der aftjene deres Værnepligt ved Søværnet, og dem, der aftjene deres Værnepligt ved Hæren. Vi have haft nok af en saadan Forskel. De Vanskeligheder, der ofte have vist sig i Samarbejdet mellem Hæren og Søværnet, have ikke været til Gavn for vor Forsvarsordning, og det fremmer ikke det gode Samarbejde, der ellers vilde være højst ønskeligt for de to Værn, at man gør Forskel paa de værnepligtige, hvad Hospitalsbehandlingen angaar, saaledes at de, der aftjene deres Værnepligt ved Søværnet, faa deres Hospital, og de, der aftjene deres Værnepligt ved Hæren, faa deres. Men endelig ønske vi i høj Grad en samlet Overvejelse af de militære Hospitalsforhold i København.

Et andet Mindretal indenfor Udvalget siger i Betænkningen, at det har ønsket det samme, men har frafaldet det og er gaaet med Flertallet, der ønsker at faa Lovforslaget gennemført. Endelig mene vi, at hele Sagen er ikke tilstrækkelig oplyst, thi forinden man gaar til at bygge et nyt særligt Hospital for Søværnet, bør man vide, hvad der vil ske derefter. Om det bliver saaledes, at det nuværende Garnisonssygehus, naar det aflastes med det Antal Senge, op imod 100, som det her drejer sig om, uændret kan gøre Fyldest som Hospital for Hæren i